

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	5Urto/7/2019
Identifikačné číslo spisu:	7018200878
Dátum vydania rozhodnutia:	15.07.2019
Meno a priezvisko:	JUDr. Peter Szabo
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2019:7018200878.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Szaba a sudcov JUDr. Juraja Klimenta a JUDr. Petra Hatalu v konaní o uznaní a výkone rozhodnutia, ktorým sa ukladá trestná sankcia spojená s odňatím slobody, o odvolaní odsúdeného L. Y. proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach zo 14. novembra 2018, sp. zn. 4 Ntc 20/2018, na neverejnom zasadnutí 15. júla 2019 v Bratislave takto

rozhodol:

Podľa § 518 ods. 4 Tr. por. odvolanie odsúdeného L. Y. sa zamietá.

Odôvodnenie

Napadnutým rozsudkom rozhodol Krajský súd v Košiciach (ďalej len krajský súd) podľa § 15 ods. 1, § 17 ods. 1 zák. č. 549/2011 Z. z. o uznávaní a výkone rozhodnutí, ktorými sa ukladá trestná sankcia spojená s odňatím slobody v Európskej únii a o zmene a doplnení zákona č. 221/2006 Z. z. o výkone väzby v znení neskorších predpisov tak, že sa uznáva vo výroku o vine, vo výroku o treste odňatia slobody a vykoná sa na území Slovenskej republiky rozsudok Korunného súdu v Sheffielde, sp. zn. T20177203 z 11. septembra 2017, právoplatný 11. septembra 2017, ktorým bol slovenský štátny občan menom L. Y., nar. XX. I. XXXX miesto narodenia Slovensko, t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v Spojenom Kráľovstve Veľkej Británie a Severného Írska právoplatne uznaný za vinného zo spáchania trestných činov v bode 1/ znásilnenia v rozpore s ustanoveniami § 1 (1) Zákona o sexuálnych trestných činoch z roku 2003, v bode 2/ znásilnenia v rozpore s ustanoveniami §1 (1) Zákona o sexuálnych trestných činoch z roku 2003, v bode 3/ vyhrážky zo zabitia v rozpore s § 16 Zákona o trestných činoch proti osobe z roku 1861, v bode 4/ napadnutia so spôsobením ľahkého ublíženia na zdraví v rozpore s § 47 Zákona o trestných činoch proti osobe z roku 1861, ktorých sa dopustil na tom skutkovom základe, že

1/ dňa 30. marca 2017, úmyselne penetroval s jeho penisom ústa M. K., ktorá s penetráciou nesúhlasila a L. Y. sa rozumne nedomnieval, že M. K., s tým súhlasila,
2/ dňa 30. marca 2017, úmyselne penetroval s jeho penisom vagínu M. K., ktorá s penetráciou nesúhlasila a L. Y. sa rozumne nedomnieval, že M. K. s tým súhlasila,
3/ dňa 30. marca 2017, bez zákonného dôvodu sa vyhrážal M. K., že ju zabije s úmyslom, aby sa M. K.

obávala, že vyslovené vyhrážky vykoná

4/ dňa 30. marca 2017 napadol M. K. a tým jej spôsobil ľahké ublíženie na zdraví.

Na základe toho bol L. Y. odsúdený k trestu odňatia slobody v trvaní 11 rokov (4015 dní).

Krajský súd rozhodol, že podľa § 517 ods. 2 Tr. por., § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. odsúdený L. Y. bude vo výkone trestu odňatia slobody pokračovať bez jeho premeny v ústave na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie odsúdený L. Y.. V písomných dôvodoch svojho odvolania (č.l. 122-123) uviedol, že si je vedomý, že je odsúdeným, vykonávajúcim trest odňatia slobody v Marshgate, Doncaster, pričom opísal svoje rodinné pomery s manželkou a deťmi, ktorým by chcel poskytnúť pomoc a podporu, a preto žiada, aby mohol zostať vo výkone trestu odňatia slobody v Doncaster a po prepustení na slobodu byť so svojimi deťmi.

Najvyšší súd Slovenskej republiky postupoval na základe odvolania (podaného v zmysle § 15 ods. 4 zák. č. 549/2011 Z. z.) podľa § 29 naposledy označeného zákona, teda (subsidiárne) podľa Trestného poriadku, pričom zistil, že krajský súd v prerokúvanej veci správne postupoval podľa oboch dotknutých zákonov a zároveň zistil, že odvolanie odsúdeného L. Y. nie je dôvodné.

Krajský súd pri uznaní rozsudku Korunného súdu v Sheffielde, sp. zn. T20177203 z 11. septembra 2017 postupoval v súlade so zákonom č. 549/2011 Z. z., ktorý upravuje podmienky uznávania a výkon rozhodnutí, ktorými sa ukladá trestná sankcia spojená s odňatím slobody v Európskej únii a ktorý preberá zásady vyjadrené v Rámcovom rozhodnutí Rady Európy č. 2008/909/SVV z 27. novembra 2008 o uplatňovaní vzájomného uznávania rozsudkov v trestných veciach, ktorými sa ukladajú tresty odňatia slobody, na účely ich výkonu v Európskej únii, keď rozhodol, že uvedený rozsudok Korunného súdu v Sheffielde, sa uznáva vo výroku o vine, vo výroku o treste odňatia slobody a vykoná sa na území Slovenskej republiky. Svoje rozhodnutie náležite odôvodnil a uviedol podľa ktorých ustanovení sa riadil. Správny je aj záver krajského súdu, že v prerokúvanej veci nebolo potrebné skúmať podmienku obojstrannej trestnosti, nakoľko v osvedčení štát pôvodu priradil trestnú činnosť k ustanoveniu § 4 ods. 2 zák. č. 549/2011 Z. z. v znení neskorších predpisov, pričom v štáte pôvodu bol právoplatne odsúdený pre trestný čin, za ktorý mu bolo možné uložiť trest odňatia slobody s hornou hranicou trestnej sadzby najmenej 3 roky. Krajský súd aj napriek tomu odôvodnil právnu kvalifikáciu konania odsúdeného v rámci jednotlivých skutkov s označením konkrétnych trestných činov v rámci trestnosti aj podľa slovenského Trestného zákona s poukázaním na článok 7 ods. 3 Rámcového rozhodnutia Rady 2008/909SVV z 27. novembra 2008, podľa ktorého v prípade trestných činov neuvedených v odseku 1 (vyznačené kategórie trestných činov s hornou hranicou trestnej sadzby najmenej 3 roky) môže vykonávajúci štát uznať rozsudok a vykonať trest s podmienkou, že súvisia so skutkami, ktoré sú podľa práva vykonávajúceho štátu tiež trestnými činmi, bez ohľadu na znaky trestného činu alebo spôsobu opisu, čo je v danom prípade odsúdeného splnené.

Je potrebné poukázať aj na skutočnosť, že odsúdený je štátnym občanom Slovenskej republiky, má na jeho území trvalý pobyt, a preto sa jeho súhlas na odovzdanie nevyžaduje v zmysle ustanovenia § 6 ods. 3 písm. a/ zákona č. 549/2011 Z. z. v znení neskorších predpisov, aj keď z vyhlásenia odsúdeného, ktoré je súčasťou spisového materiálu, a to z formulára číslo 2142/17 vyplýva, že nakoľko nehovorí po anglicky, cíti sa vo väzení kompletne izolovaný, a preto by chcel trest vykonať na Slovensku.

Žiadny dôvod pre odmietnutie uznania a výkonu predmetného rozhodnutia uvedený v ustanovení § 16 zák. č. 459/2011 Z. z. Najvyšší súd nezistil. Rozhodnutie o uznaní a výkone dotknutého rozhodnutia je vecne správne. Správny a odôvodnený je aj výrok krajského súdu o zaradení odsúdeného podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. na výkon uloženého trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, čím nedošlo ani k zhoršeniu postavenia odsúdeného.

Námietky odsúdeného uvedené v odvolaní sú irelevantné a nemôžu nijako zakladať dôvod pre

odmietnutie uznania a vykonania rozhodnutia v zmysle § 16 ods. 1, ods. 2 zákona č. 549/2011 Z. z. v znení neskorších predpisov, nakoľko nenastali žiadne zákonné dôvody pre ktoré by malo byť uznanie a výkon napadnutého rozsudku odmietnuté.

Vzhľadom na vyššie uvedené Najvyšší súd Slovenskej republiky o odvolaní odsúdeného L. Y. rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.